रोगलक्षण n. *Pathologie* Verz. d. B. H. No. 973. Opp. Cat. 1.

रोगवैरूप्य n. *eine Entstellung in Folge einer Krankheit.*

रोगशम m. *Genesung* Karaka 6,18.

*रोगशान्तक m. *Arzt.*

*रोगशिला f. *Realgar* Râǵan. 13,49.

*रोगशित्यिन् m. *eine best. Pflanze.*

*रोगश्रेष्ठ m. *Fieber* Râǵan. 20,14. v. l. रोगप्रेष्ठ.

रोगसंघात m. dass. Suçr. 2,427,15.

रोगसंबद्ध Adj. *krank* Âpast. 2,4,12 nach der richtigen Lesart.

रोगसंबन्ध Adj. Âpast. fehlerhafte Lesart für °संबद्ध.

रोगघ्न् Adj. (f. °घ्नी) *Krankheit vertreibend.*

रोगहर 1) Adj. dass. — 2) *n. *Arzenei.*

*रोगहारिन् m. *Arzt.*

रोगहृत् m. dass.

*रोगाधीश m. *Schwindsucht* Râǵan. 20,2.

रोगानीक n. *eine Kategorie von Krankheiten, eine Species von Krankheit* Karaka 3,6. 6,18.

रोगानीकराज् m. Bez. *des Fiebers.*

रोगाभ्यागम m. *Krankheitserscheinung* Varâh. Jogaj. 9,10.

रोगारम्भ m. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

रोगार्त Adj. *krank* 171,5. 193,5. 214,5.

रोगार्दित und रोगाविष्ट (Âpast.) Adj. dass.

*रोगाह्वय n. *Costus speciosus* oder *arabicus* Bhâvapr. 1,175.

रोगित Adj. 1) *mit einer Krankheit behaftet.* — 2) **toll* (Hund).

*रोगितरु m. *Jonesia Asoca.* Richtig रागितरु.

रोगिन् Adj. *krank, kränklich.*

*रोगिवल्लभ n. *Arzenei.*

*रोग्य Adj. *Krankheit erzeugend, ungesund.*

रोच् in einer Formel Maitr. S. 4,9,5.

रोच 1) Adj. *leuchtend.* — 2) *m. N. pr. eines Fürsten. — 3) *f. ई *Hingcha repens.*

रोचक 1) Adj. *Appetit machend.* — 2) m. *a) ein Verfertiger von unächten Schmucksachen. — b) *Appetit, Hunger. — c) *eine den Durst reizende Speise. — d) *Musa sapientum. — e) *eine Zwiebelart. — f) * = ग्रन्थिपर्णभेद.*

रोचकिन् Adj. *Gefallen findend an* (Loc.) Bâlar. 210,8. Vgl. अरोचकिन्.

रोचन 1) Adj. (f. ई und आ) *a) licht, hell, blank, leuchtend. — b) Gefallen erweckend, gefallend, lieblich. — c) Appetit machend.* — 2) m. *a) *Andersonia Rohitaka. — b) *Alangium hexapetalum* Râǵan. 9,76. — *c) *Cathartocarpus fistula* Râǵan. 9,44. — *d) *Pongamia glabra* Râǵan. 9,62. — *e) *Granatbaum* Râǵan. 11,75. — *f) *Zwiebel* Râǵan. 7,56. — *g) *eine weiss blühende Moringa* Râǵan. 7, 30. — *h) *eine Art Crinum* Bhâvapr. 1,172. — *i) Gallenstein des Rindes.* v. l. रोचना. — *k) ein best. Krankheitsdämon. — l) *einer der fünf Pfeile des Liebesgottes.* — m) N. pr. α) eines Sohnes des Vishṇu von der Dakshiṇâ. — β) Indra's unter Manu Svârokisha. — γ) eines der Viçve Devâs VP.^{2} 3,189. fgg. — δ) eines Berges. — 3) f. आ *a) Lichthimmel. — b) *ein schönes Weib. — c) Gallenstein des Rindes. — d) *eine rothe Lotusblüthe. — e) *Tabaschir. — f) *dunkler* Çâlmali. — *g)* N. pr. *a)* einer Gattin Vasudeva's. — *b)* einer Surâṅganâ Ind. St. 15,444. — 4) f. ई *a) Gallenstein des Rindes* Râǵan. 12,58. — *b) *Realgar. — c) *Convolvulus Turpethum. — d) *Myrobalanenbaum* Râǵan. 11,160. — *e) *Croton polyandrum.* — *f) *wohl eine Art Crinum* (काम्पिल्ल). — 5) n. *a) Licht, Glanz; Lichtraum des Himmels.* Pl. *Lichter, Gestirne; Lichthimmel* (deren drei). — *b) das Erregen des Verlangens nach* (im Comp. vorangehend). — *c)* रुचिरुचे रोचनम् Name eines Sâman Ârsh. Br.

*रोचनक 1) m. *Citronenbaum* Râǵan. 11,178. — 2) f. °निका *a)* Name *verschiedener Pflanzen. — b) Tabaschir* Râǵan. 6,188.

*रोचनफल 1) m. *Citronenbaum* Râǵan. 11,150. — 2) f. आ *eine Gurkenart* Râǵan. 7,208.

रोचनस्था Adj. *im Lichtraum des Himmels befindlich.*

1. रोचना f. s. रोचन 3).

2.*रोचना Adv. mit कर्.

रोचनामुख m. N. pr. eines Daitja.

रोचनावत् (°नवत् Padap.) Adj. *licht, hell.*

रोचमान 1) Adj. Partic. von 1. रुच्. — 2) m. *a) ein Haarwirbel am Halse eines Pferdes. — b)* N. pr. eines Fürsten. — 3) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

रोचस् n. *Licht, Glanz* Maitr. S. 4,9,5. Vgl. स्वरोचस्.

रोचि f. *Licht, Strahl* Hariv. 3,23,12.

रोचिन् Adj. in *मित°.

रोचिष m. N. pr. eines Sohnes des Vibhâvasu.

रोचिष्णु Adj. 1) *leuchtend, glänzend, funkelnd* (Kâd. 247,7), *schmuck.* — 2) *Appetit machend.*

रोचिष्मत् 1) Adj. *leuchtend.* — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Manu Svârokisha.

रोचिस् 1) n. *Licht, Glanz.* — 2) *Anmuth.*

रोचुक Adj. *Gefallen erweckend* Maitr. S. 1,4, 12 (62,2). Vgl. अरोचुक (Nachtr. 2).

रोच्य Adj. in einer Formel Maitr. S. 4,9,5.

रोट in *पूगरोट.

रोटकव्रत n. *eine best. Begehung.*

रोटिका f. *eine Art Gebäck, Fladen, — aus* (im Comp. vorangehend) Bhâvapr. 2,17.18. 4,17.

*रोड्, रोडति (उन्मादे, अनादरे).

*रोड 1) Adj. *gesättigt, befriedigt.* — 2) m. *das Zerstampfen.*

*रोढर् Nom. ag. von 1. रुध्.

*रोणी f. P. 4,2,78.

*रोणीक N. pr. einer Oertlichkeit. Davon Adj. *°कीय.

रोद m. *Klageton, das Winseln.*

रोदन 1) n. *a) das Weinen* Âpast. Pl. Suçr. 1, 373,11. Wird zu den Kinderkrankheiten gezählt. — *b) *Thränen.* — 2) *f. ई *Alhagi Maurorum.*

*रोदनिका f. *Alhagi Maurorum* Râǵan. 4,44.

रोदर 1) Adj. *ein र im Innern habend.* — 2) *Anas Casarca* (चक्रवाक).

रोदस् n. Du. *Himmel und Erde.* Am Anfange eines Comp. Çiç. 19,106. रोदोरन्ध्र (Çiç. 18,15), रोदःकुक्षर (Nalod. 3,32), रोदःकन्दरकुक्षर (Bâlar. 95, 7) und रोदोगृह (ebend. 126,20) *eine zwischen Himmel und Erde gelegene Höhlung* u. s. w. In स्वर्गरोदःकुक्षर Bâlar. 23,15 hat रोदस् wie auch रोदसी die Bedeutung *Erde.*

रोदसिप्रा Adj. *welterfüllend.*

रोदसी f. 1) रोदसी *a)* Du. *Himmel und Erde.* Einmal auch als Sg. construirt. — *b)* = 2). — 2) रोदसी *die Gattin* Rudra's, *Gefährtin der* Marut, *Blitz.* — 3) रोदसी *die Erde* R. ed. Bomb. 6,22,6. Hemâdri 1,569,18. 575,20.

रोदस्त्व n. Nom. abstr. zur Etymologie von रोदसी gebildet.

रोदाका (?) f. Vaitân.

रोदितव्य n. impers. *zu weinen.* न °व्यं पश्यामि *ich sehe keine Veranlassung zum Weinen für* (Gen.). Loc. *wo man weinen sollte.*

रोढर् Nom. ag. *Einschliesser, Belagerer.*

रोढव्य Adj. *zu verschliessen* (Thür).

रोढोस् Gen. Infin. von 2. रुध्. नि वा रोढोः Ait. Br. 1,10,2.

1. रोध m. vielleicht *Bewegung hinauf.*

2. रोध m. (adj. Comp. f. आ) 1) *das Zurückhalten, Festhalten.* — 2) *Einsperrung, — in* (Loc.). — 3) *Versperrung* (eines Weges), — *durch* (im Comp. vorangehend). — 4) *Einschliessung, Belagerung* (einer Stadt). — 5) *Verstopfung des Leibes* Karaka 6,24. — 6) *Verwehrung, Hemmung, Unterdrückung.* — 7) *das Befehden.* — 8) *Damm, Ufer.* — 9) *eine*